

Universitätsbibliothek Paderborn

**Theodōritu Episkopu Kyru Kai Eyagriu Scholastiku
Ekklēsiastikē Istorya, Eklogai Apo Tōn Istoryōn
Philostorgiu Kai Theodōru**

Theodoreetus <Cyrrhensis>

Mogvntiae, 1679

XV. Quomodo Chosroes cladem suam aegre ferens, ex hac luce migravit:
& filius ejus Hormisda ei in regnum successit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14162

Κεφ. 15.

Οὐ χρείας θυσιάσθαι δέ τοι πάντας ἐπιλεύθησεν· ὁ δὲ γὰρ
καὶ ἄρμοισιν, τῆς περιουσίας αὐτοῦ λαβεῖσι.

ΤΩΣ δὲ χορεόν μέριον ἀχθῷ ἐπιχειρέν,
ἀλυσίδα Καμπυλανθή, καὶ τῇ παλιρ-
ροΐτῃ λύπτης καταποιῶντας, τὸ βίσδει-
λαιος ἀφέλετο, σήλιν διτάνατον τῆς αὐτό-
φυγῆς ανατέντα, ὃν γέγεα φένομον, μηκέ-
τη βασιλέα πέτσων καὶ ρωμαίων στρατηγῶν.
Βασιλεὺς δέ οὐ μίσθιος ὀττάτων παῖς· ὅντις ἔσται,
ἐπεὶ τα ἔξης πέδος ἑαυτά με καλεῖ, καὶ
τὴν εὔηλιτην λόγην ἀπεκδέχεται).

Κεφ. 15.

Τίτος ἐπίσκοπος τὸ τηνικαῖα τῷ μιγδαλωνῖον
παρεστάτι.

ΙΩΑΝΝΟΥ καὶ καθελίνας τῆς ἐπιειδέντεν με-
τασάντῳ διάιτης βόνος θῷον διάνας
τῆς ἐπισκοπῆς ρώμης ἐγχειρίδιον, καὶ μετ'
αὐτῷ ἐτερῷ ιωάννης, τελάγιον τε ἀν. τὸ
βασιλίδιον μὲν ιωάννης, ὁ πέρι γε αὐτῷ ἐν-
τύχιθ. μὲν δὲ πολινάριον ιωάννης τὸν ἀλε-
ξανδρεῖας διαδέχεται θρόνον, μετ' ὃν ἐνλό-
γιον. ἐπὶ δὲ τὴν ιεροσολύμων ἀνειτινούς ιερο-
σύνην, μὲν μακάριον ιωάννης, εν τῇ καλυμέ-
τῃ τῶν ἀκομητῶν μονῆ τὸν αὐτοῦ βίον ἀ-
γωνιστήριον, μπλενός νεωλειωθεῖσιν τοῖς
τοις ἐκκλησιαστικοῖς κατάστασιν.

Κεφ. 15.

Ποιεῖ τὸ γιγαντόν οἰπον τιμεῖτο εἰς αὐλοκοίαν τετομῆ.

ΑΝΔΡΟΦΙΝΝ, τιβερίς καίσαρε ητον ἐτῷ
τὸν βασιλέαν διακυβερνῶν, κλόνῳ τε
τῆς γῆς γέγονεν ἔξαιτος οὐσίας ἀντὶ τῆς με-
τοικίας τὸ σατερεύτατον, στέκαι καὶ σύμπα-
στα δάφνη τῶν σεισμῶν ἔργον γέγονε, τῶν
οἱ θεαπόλει δημοσιῶν τοις ιδιωτικῶν σικοδο-
μῶν διαρράγεισαν μὲν μέχεται τῆς γῆς αὐ-
τῆς. οὐ μέν οὐδὲ αφθογονοὶ κλιναστῶν, γε-
γόνασι δὲ καὶ ἐτεραῖς ἔναις λόγη πολλὰ ἀξία,
αὐτές θεαπόλειν αὐτοὺς τὸν βασιλεύσασαν.

C A P. XV.

Quomodo Chosroes cladem suam agre ferens,
ex hac luce migravit, & filius eius Hormisda ei in regnum successit.

CHOSROEM verò anxiū & ad
cōsilii inopiam redactū, & re-
ciprocis doloris fluctibus submersum,
immenſa quēdam ægritudo animo ejus
obfusa, ex hac vita subduxit: cūm per-
petuum fuga sua monumentum po-
steris reliquisset legem illam quam
scripsit, ne posthac Persarum Rex con-
tra Romanos exercitum ducaret.
Post hunc Hormisda ejus filius, Perla-
rum regnum suscepit. Sed ista nunc
omittenda sunt, quandoquidem se-
quentia me ad se vocant, & sermonis
noſtri curſum expectant.

C A P. XVI.

Quinam eo tempore majorum Ecclesiārum
fuerint Episcopi.

PE RIDEM tempus, cūm Joannes
qui alio nomine Catelinus diceba-
tur, ex hac vita migrasset, Bonosus E-
piscopatus Romani gubernaculum fu-
cepit. Huic successit Joannes alter, quem deinde exceperit Pelagius. Con-
stantinopolitanæ autem Ecclesiæ sa-
cerdotium Joanne mortuo recepit Eu-
tychius, qui jam ante Joannem illud
obtinuerat. Alexandrinam verò ſe-
dem post Apolinarem rexit Joannes,
& post Joannem Eulogius. Ad Hiero-
solymitanæ autem Ecclesiæ pontifica-
tum post Macarium evectus est Joa-
nnes, qui in Accepinensī monasterio re-
ligioſe vita instituta didicerat: nec
quidquam rerum novarum in Ecclesia
tentatum est.

C A P. XVII.

D De Terra motu qui Tiberii temporibus con-
tingit Antiochia.

ANTIOCHIA verò & in subur-
bano Daphnenſi, cūm Tiberius
Caſar annum tertium Imperii ageret,
ipso meridiſi ferventissimo æstu, mi-
gens extitit terræ motus. Quo Daph-
ne quidem universa funditus prostrata
est: Antiochia verò adiicia, tam pu-
blica, quam privata, ad terram usq; dis-
rupta, nec tamen collapsa sunt ad lo-
lum usque. Alia quoq; nonnulla, com-
memoratione in primis digna, tum in
eadem urbe, tum Constantinopolicon-

Iii ij